

וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (ישעיה א) מִדּוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ קָרָאתִי וְאִין קְצָרָה יְדֵי מִפְדּוֹת. זָכָאִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּבִכָּל אֶתְר דְּאִשְׁתַּכְחוּ, קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִשְׁתַּכַּח עִמָּהוֹן, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִשְׁתַּכַּח בִּינְיהוֹן, וּמִתְפָּאֵר בְּהוּ בִישְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר. וְרָא עוֹד, אֶלָּא דִישְׂרָאֵל אֲשֶׁלִּימוּ מְהִימְנוּתָא בְּאַרְעָא. וְיִשְׂרָאֵל שְׁלִימוּ דְשָׁמָא קְדִישָׁא אֵינוֹן. וְכֵד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁתְּלִימוּ בְּעוֹבְדֵיהוּ, כְּבִיכּוֹל, שָׁמָא קְדִישָׁא אֲשֶׁתְּלִים. וְכֵד יִשְׂרָאֵל לָא אֲשֶׁתְּלִימוּ לְתַתָּא בְּעוֹבְדֵיהוּ, וְאַתְחִיבוּ גְלוּתָא, כְּבִיכּוֹל שָׁמָא קְדִישָׁא לָא שְׁלִים לְעֵילָא. דְתַנּוּן דָּא סְלִיק וְדָא נְחִית, יִשְׂרָאֵל דְלְעֵילָא סְלִיק לְעֵילָא. כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נְחִיתת לְתַתָּא, אֶתְרַחֲקוּ דָּא מִן דָּא, כְּבִיכּוֹל אִשְׁתַּאֲר שָׁמָא קְדִישָׁא בְּלָא שְׁלִימוּ. וְכֵלָא בְּגִין דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא.

וְאַף עַל גַּב שִׁישְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בִּינְיהוּם, וּבָא וּמְקַדְּדִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְקוּרָא וְאוּמְרָ, (ירמיה א) שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים אֲרָפָא מְשׁוֹבְתִיכֶם. וְאִין מִי שְׁיַעִיר אֶת רִוְחוֹ. וְאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוּמְרָ, מִדּוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ קָרָאתִי וְאִין עוֹנָה. הַקְדַּמְתִּי - וְאִין אִישׁ, וְאִין מִי שְׁיַעִיר אֶת רִוְחוֹ.

בַּא רְאָה, בְּאוֹתוֹ יוֹם שְׁהַשְׁתַּכְּלַל בֵּית הַמִּשְׁכָּן, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַקְדִּים וְשֶׁרָה בּוֹ. מִיֵּד - וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו, וְהוֹדִיעַ לוֹ שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְחַטָּא לְפָנָיו וְשִׁיתַּמְשַׁכְּן אֵהָל מוֹעֵד הַזֶּה בְּחַטָּאֵיהֶם וְלֹא יִתְקַיֵּם בִּידְיָהֶם. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב וַיְדַבֵּר ה' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. מֵה

וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, רַבִּי אֶלְעָזָר פֶּתַח, (ישעיה א) מִדּוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ קָרָאתִי וְאִין עוֹנָה הַקְצוֹר קְצָרָה יְדֵי מִפְדּוֹת. זָכָאִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּבִכָּל אֶתְר דְּאִשְׁתַּכְחוּ, קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִשְׁתַּכַּח עִמָּהוֹן, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אִשְׁתַּכַּח בִּינְיהוֹן, וּמִתְפָּאֵר בְּהוּ בִישְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר. וְרָא עוֹד, אֶלָּא דִישְׂרָאֵל אֲשֶׁלִּימוּ מְהִימְנוּתָא בְּאַרְעָא. וְיִשְׂרָאֵל שְׁלִימוּ דְשָׁמָא קְדִישָׁא אֵינוֹן. וְכֵד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁתְּלִימוּ בְּעוֹבְדֵיהוּ, כְּבִיכּוֹל, שָׁמָא קְדִישָׁא אֲשֶׁתְּלִים. וְכֵד יִשְׂרָאֵל לָא אֲשֶׁתְּלִימוּ לְתַתָּא בְּעוֹבְדֵיהוּ, וְאַתְחִיבוּ גְלוּתָא, כְּבִיכּוֹל שָׁמָא קְדִישָׁא לָא שְׁלִים לְעֵילָא. דְתַנּוּן דָּא סְלִיק וְדָא נְחִית, יִשְׂרָאֵל דְלְעֵילָא סְלִיק לְעֵילָא. כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל נְחִיתת לְתַתָּא, אֶתְרַחֲקוּ דָּא מִן דָּא, כְּבִיכּוֹל אִשְׁתַּאֲר שָׁמָא קְדִישָׁא בְּלָא שְׁלִימוּ. וְכֵלָא בְּגִין דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא.

וְאַף עַל גַּב דִישְׂרָאֵל בְּגְלוּתָא, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא בִּינְיהוּם, וּבָא וּמְקַדְּדִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת, וְקוּרָא וְאוּמְרָ, (ירמיה א) שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבְבִים אֲרָפָא מְשׁוֹבְתִיכֶם. וְאִין מִי שְׁיַעִיר אֶת רִוְחוֹ. וְאִין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוּמְרָ, מִדּוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ קָרָאתִי וְאִין עוֹנָה. אֶקְדַּמְתִּי, וְאִין אִישׁ, וְאִין מִי שְׁיַעִיר אֶת רִוְחוֹ.

תָּא חֲזִי, בְּהֵוָה יוֹמָא דְאִשְׁתַּכְּלַל בֵּי מִשְׁכְּנָא, קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶקְדִים וְשֶׁאֲרִי בֵיה. מִיֵּד, וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יי' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. וַיְדַבֵּר יי' אֵלָיו, וְאִין אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. וַיְדַבֵּר יי' אֵלָיו, וְהוֹדִיעַ לוֹ שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְחַטָּא לְפָנָיו וְשִׁיתַּמְשַׁכְּן אֵהָל מוֹעֵד בְּחַטָּאֵיהֶם, וְלֹא יִתְקַיֵּם בִּידְיָהֶם (ס"א בְּמִדְבָרָהּ), הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיְדַבֵּר יי' אֵלָיו מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. מֵאִי אָמַר לִיה. מֵאֵהָל מוֹעֵד,

אמר לו? מאהל מועד, מעסקי אהל מועד שעתידי להתמשפן בחטאי ישראל ולא יעמד בקיומו. אבל הרפואה לזה - אדם פי יקריב מכם קרבן לה. הרי לך הקרבנות שמגנים על הכל.

השלמה מההשמטות סימן א'

רבי יהודה ורפי יצחק הו אולי בארחה, עד דהו אולי פגעו בההוא ינוקא דההו אזיל ודהו לאי. אמר לון, לאינא דלא אכילנא יומא דין. אפיקו נהמא ויהבו ליה, אתרחיש לון ניסא ואשפחו חד נביעו דקיק דמאי (ס"א תחות אילנא) תחותהון ושתו מגיה ויתבו.

פתח ההוא ינוקא ואמר, ויקרא אל משה, הכא אלף זעירא, אמאי בגין דהאי קריאה לא הוה בשלימו, מאי טעמא דלא הוה אלא במשפנא ובארעא אחרא. בגין דשלימו לא אשתפח אלא בארעא קדישא. תו, הכא שכינתא, התם שלימו דדכר ונוקבא (דברי הימים א א) אדם שת אנוש, אדם שלימו דדכר ונוקבא, הכא נוקבא. תו סיפא דקרא וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר, בגין פך א' זעירא. ותו א' זעירא מתל למלפא דהוה יתיב בכורסייא ופתרא דמלכותא עליה ואיקרי מלך עלאה, פד נחית ואזיל לפי עבדיה, מלך זוטא אקרי. פך קדשא בריך הוא, פל זמנא דאיהו לעילא על פלא, מלך עלאה אקרי. פיון דנחית מדוריה לתתא, מלך איהו, אבל לאו עלאה כדקדמיתא. בגין פך אלף זעירא.

ויקרא, הכי תנינן, זמין ליה להיכליה מאהל מועד. מאן הוא אהל מועד, אהל דביה תליין מועדא וחגא ושבתא לממני. כמה דאת אמר (בראשית א') והיו לאתות ולמועדים שניאמר (בראשית א') והיו לאתות ולמועדים, וכו מתחילים למנות את החשבון, ומיהו? הלכנה, כמו

רבי יהודה ורפי יצחק הו אולי בארחה, עד דהו אולי פגעו בההוא ינוקא דההו אזיל ודהו לאי. אמר לון, לאינא דלא אכילנא יומא דין. אפיקו נהמא ויהבו ליה, אתרחיש לון ניסא ואשפחו חד נביעו דקיק דמאי (ס"א תחות אילנא) תחותהון ושתו מגיה ויתבו.

השלמה מההשמטות (סימן א)

פתח ההוא ינוקא ואמר, ויקרא אל משה, הכא אלף זעירא, אמאי בגין דהאי קריאה לא הוה בשלימו, מאי טעמא דלא הוה אלא במשפנא ובארעא אחרא. בגין דשלימו לא אשתפח אלא בארעא קדישא. תו, הכא שכינתא, התם שלימו דדכר ונוקבא (דברי הימים א א) אדם שת אנוש, אדם שלימו דדכר ונוקבא, הכא נוקבא. תו סיפא דקרא וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר, בגין פך א' זעירא. ותו א' זעירא מתל למלפא דהוה יתיב בכורסייא ופתרא דמלכותא עליה ואיקרי מלך עלאה, פד נחית ואזיל לפי עבדיה, מלך זוטא אקרי. פך קדשא בריך הוא, פל זמנא דאיהו לעילא על פלא, מלך עלאה אקרי. פיון דנחית מדוריה לתתא, מלך איהו, אבל לאו עלאה כדקדמיתא. בגין פך אלף זעירא.

ויקרא, הכי תנינן, זמין ליה להיכליה מאהל מועד. מאן הוא אהל מועד, אהל דביה תליין מועדא וחגא ושבתא לממני. כמה דאת אמר (בראשית א') והיו לאתות ולמועדים שניאמר (בראשית א') והיו לאתות ולמועדים, וכו מתחילים למנות את החשבון, ומיהו? הלכנה, כמו

ויקרא, הכי תנינן, זמין ליה להיכליה מאהל מועד. מאן הוא אהל מועד, אהל דביה תליין מועדא וחגא ושבתא לממני. כמה דאת אמר (בראשית א') והיו לאתות ולמועדים שניאמר (בראשית א') והיו לאתות ולמועדים, וכו מתחילים למנות את החשבון, ומיהו? הלכנה, כמו